

οιουθείσα κριτική μελέτη περί τῶν ἔργων τοῦ Ἀγγλου μυθιστοριογράφου Γεωργίου Μέρεδιθ.

★

Ὁ Μαρῖνος Κορυιλένιος, οὗ ἀνηγγέλθη ἡ θωρεὰ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης, ἀπέθανεν. Ἀφίγει διάφορα κληροδοτήματα ἀνερχόμενα εἰς 10 καὶ πλέον ἑκατομύρια· μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ τὰ ἑξῆς : 1, 000,000 δι' ἰδρυσὶν ἀνωτέρας σχολῆς ἀρρένων ἐν Ἀθήναις, καθ' Ἀγγλικὸν ὑπόδειγμα, 200,000 εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν, 375,000 εἰς τὸ Ὁδεῖον δι' ἰδρυσὶν νέου κτιρίου συναυλιῶν, 250,000 εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Ὁφελίμων βιβλίων, 150,000 διὰ τὴν ἰδρυσὶν ἀρχαιολογικῷ μουσεῖον ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Κεφαλληνία, 375,000 πρὸς ἀποστολὴν ἀριστούχων διδασκόντων εἰς Εὐρώπην πλὴν τῆς νομικῆς καὶ ἱατρικῆς πρὸς σπουδὴν ἐπιστημονικὴν, 375,000 ὑπὲρ τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου.

★

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ κ. Θάλεια Φλωρᾶ-Καραβία ἔκαμιν ἐκθεσὶν τῶν ἔργων τῆς. Κριτικὴν περὶ τῆς ἐκθέσεως θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, γραφείσαν ὑπὸ τῆς κ. Ἀγγ. Παναγιωτάτου.

★

Οἱ Μελλοντισταὶ ἐπεκτείνουν τὰ ὄρια τῆς δράσεώς των. Μετὰ τοὺς ὀλίγους ποιητὰς, ζωγράφους καὶ μουσικοὺς, δραματικοὶ τινες συγγραφεῖς ἐξέδωκαν ἤδη καὶ αὐτοὶ μανιφέστον, δι' οὗ κηρύσσονται ὑπὲρ τοῦ μελλοντισμοῦ καὶ εἰς τὰ θεατρικὰ ἔργα.

★

Ἡ Ρεβέκκα ἐπανήλθε μετ' ἐπιτυχεῖς συναυλίας εἰς Μιτυλήνην, Κυθωνάς, Σμύρνην, καὶ Σάμον.

★

Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ κ. Leune διδάκτωρ τῆς ἱστορίας καὶ ἐρασιτέχνης μετὰ τῆς συζύγου του, Ἑλληνίδος τὴν καταγωγὴν. Ἡ κ. Leune σκοπεῖ νὰ ἰδρυσθῇ ἐν Παρίσις περιοδικόν, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν Ἑθνικῶν δικαίων καὶ διαφώτισιν τῶν ξένων ὥς πρὸς τὴν ἀντιληψὶν αὐτῶν περὶ Ἑλλάδος. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὁμίλησεν εἰς τὸν σύλλογον «Παρθασόν» ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ὅπερ ἐπεκρότησε τὴν πατριωτικωτάτην καὶ εὐγλωττον ὁμίλην τῆς.

★

Ὁ ἐν Παρίσις Σύλλογος πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐπένειμεν εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Βλαχογιάννην ἀκέραιον τὸ βραβεῖον Ζάππα διὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν «Ἀρχαίων τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς ἱστορίας» τῶν ὁποίων μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν ἐπὶ τὰ τόμοι.

★

Κατὰ τὸ 1910 αἱ εἰσπράξεις τῶν Παρισινῶν θεάτρων ἔφθασαν τὰ 57 ἑκατομύρια δραχ.

— Τὰ περισσότερον ἐργασθέντα εἶνε τὰ σοβαρὰ θέατρα, τὰ ἡθικά. Τὸ θέατρον «Πόρτ-Σαιν-Μαρτίν» εἰσέπραξε 3 ἑκατομύρια ἐκ τοῦ «Σαντεκλαίρ».

★

ὑπὸ τῆς Ἱταλικῆς Κυβερνήσεως ὠρίσθη ἐπιτροπή, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη νὰ συλλέξῃ τὰς φωτογραφίας τῶν ἐπιστολῶν, σχεδιαγραμμάτων καὶ λοιπῶν αὐτογράφων τοῦ Λεονάρδου δα Βίντσι, ἅτινα εὗρισκονταί ἐγκατεσπαρμένα εἰς τὰ διάφορα μουσεῖα τοῦ κόσμου.

Παρομοία ἐργασία ἔγινε καὶ πρὸ ἐτῶν, ἐνεκεν ὁμοῦς ἐλλείψεως μέσων δὲν κατωρθώθη νὰ συγκεντρωθῶν ἅπαντα τὰ πολυτίμα καμυήλια.

Ἡδη ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ συναχθῶν τετρακισχίλια, κατ' ἐλάχιστον ὅρον, αὐτόγραφα τοῦ μεγάλου ζωγράφου.

★

Αἱ ΟΠΕΡΕΤΤΑΙ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Ἄννα Κάτσαρη
Εἰς τὸ «Chanson de Fortunio»

Ἀπέθανε εἰς Παρίσις ὁ βαθύπλουτος Ἑβραῖος Ἰσαάκ Καμόνδος καὶ ἀφῆκε τὴν μοναδικὴν καλλιτεχνικὴν συλλογὴν του εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ πίνακες συμπεριληφθῶν ὅλοι εἰς μίαν αἵθουσαν ἢ ὁποῖα νὰ φέρῃ ἐπὶ πεντήκοντα τοῦλάχιστον εἴη τὸ ὄνομά του.

Μεταξὺ τῆς θαυμασίας αὐτῆς συλλογῆς εἶνε καὶ ἓν ὠρολόγιον τὸ ὁποῖον φέρει τὰς ἑρεῖς Χάριτας, ἔξοχον ἔργον ἀξίας ἅνω τοῦ ἑκατομυρίου.

Ἐπίσης μεταξὺ τῶν πινάκων εἶνε καὶ πολλὰ εἰκόνες τῆς Γαλλικῆς σχολῆς τοῦ 18ου αἰῶνος, καθὼς καὶ τινες πεφημισμένων ζωγράφων τῆς ἐποχῆς μας.

Ὁ Καμόνδος ἦτο καὶ συνθέτης ἑνὸς μελοδράματος, τοῦ «Κλόουν», ἦτο δὲ ἀπὸ τοὺς πλέον μανιώδεις συλλέκτας ἀντικειμένων τέχνης. Ἰδιαιτέρην στοργὴν ἠορτάνετο πρὸς πᾶν ὅ,τι προήρχετο ἐξ Ἰαπωνίας καὶ ἡ Ἰαπωνικὴ συλλογὴ τοῦ μεγάρου του ἦτο ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας καὶ τὰς περισσότερον ἀξίας θαυμασμοῦ. Περιελάμβαιεν ἀγαλμάτιον τοῦ Βούδα, εἰς τὴν φρεσιγενωμίαν τοῦ ὁποίου ἦτο ἀποτυπωμένη ἐκφρασις ἐκστάσεως ἀπὸ τὰς πλέον σπανίας.

Οἱ μεσαιωνικοὶ πίνακες τῶν διαφορῶν σχολῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ τῆς Ἀναγεννήσεως, οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τὴν συλλογὴν του, ἐξετιμήθησαν ὥς ἔχοντες ἀξίαν δέκα καὶ πλέον ἑκατομυρίων.

★

Πολὺς λόγος γίνεται εἰς τὴν Εὐρώπην δι' ἓν μυθιστόρημα συγγραφέν ὑπὸ τῆς Δανίδος κυρίας Κάριν